

[Gustav Pedersen.]

Lovforslag vil den mest solgte Cigaret, den, der efter Forslaget ligger mellem 14 og 14½ Øre, inkluderet de sidste Afgifter, give en Afgift pr. Cigaret paa 10,75 Øre. Man kan have den Opfattelse, at det er uforvarligt at ryge Cigaretter, og prøve paa, om man kan faa Befolkningen til at lade være med det. Det er et Standpunkt, men naar man i øvrigt fremskaffer Varer til Tobaksindustrien og til Cigaretter, skaffer Importtilladelse og alt, hvad dertil hører, synes jeg ikke der bør lægges Afgifter paa, som efterhaanden nærmer sig det helt urimelige, naar man sammenligner med Omkostningsniveauet i øvrigt. Hidtil har det jo været saadan, at Cigaretterne skattemæssigt har kunnet bære omtrent, hvad det skulde være. Paa andre Omraader er Forbruget gaaet noget tilbage, hvis Afgiften er gaaet for højt op; om man kan naa dertil for Cigaretternes Vedkommende, kan jeg ikke sige, der maa vel trods alt komme en Grænse, men hidtil har vi altsaa ikke naaet Grænsen til Trods for en stadig Stigning i Afgifterne paa Cigaretterne — jeg tror næsten, jeg har Lov til at sige, at den er foregaaet kontinuerligt; fra Aar til Aar har man fra Finansministerens Side, saa langt Forraadet rakte, kunnet glæde sig ved Købeve. Der er maaske nogle, der vil mene, at der er noget umoralsk i Befolkningens Afhængighed af Cigaretrykning. Jeg tror dog, vi kommer til at tage i Betragtning, at den Tid, vi har gennemlevet, den Nervøsitet, der fulgte med Krigsaarene, og den Uro, som i mange Henseender har præget Landets økonomiske Liv gennem en Menneskealder, ogsaa har skabt en anden Form for Nervøsitet, der giver sig Udslag i det omfattende Forbrug af Cigaretter. Saa er det et Spørgsmaal, om det er rimeligt fortsat og ubegrænset at udnytte en mere eller mindre omfattende Afhængighed af en af de Stimulansmuligheder, der er blevet tilbage, efter at saa mange andre Forhold har skiftet Karakter.

Jeg vil i hvert Fald mene, at vi, da vi gennemførte de sidste Afgifter, burde have været enige om, at nu havde man kulmine-

ret her. Det har altsaa ikke været den højtærede Finansministers Opfattelse; der foreligger jo et Forslag om yderligere Stigning paa 1½ Øre pr. Cigaret, der, som jeg før sagde, sætter Afgiften paa de mest almindeligt anvendte Cigaretter op til 10,75 Øre pr. Stk. Hvis Regeringen virkelig gennemfører denne Afgift, bør den samtidig sætte et Oplysningsarbejde i Gang for at faa Ungdommen til at lade være med at ryge Cigaretter, saa de ikke i den kommende Tid bliver Ofre for den Skatteudsgning, som her finder Sted. I alle Tilfælde vil jeg mene, at den højtærede Finansminister burde gaa i sig selv og erkende, at da vi gennemførte den forrige Forhøjelse paa dette Omraade, havde vi i Vinkeligheden naaet, hvad der skattemæssigt var forsvarligt.

For Cigareernes Vedkommende vil jeg gerne understrege, at her foreligger ikke alene et Forbrugsspørgsmaal eller et Afhængighedsspørgsmaal, men i høj Grad ogsaa et Beskæftigelsesspørgsmaal. Forholdet er det, at medens Cigaretterne har kunnet holde saadan, at Salget ikke har givet efter, uanset den høje Beskatning, gælder det samme ikke for Cigareerne. Der er allerede, uden yderlige Forhøjelser, en Risiko for, at Produktionen af de Cigarer, der giver nogen Beskæftigelse, er i Tilbagegang, og jeg er tilbøjelig til at tro, at de 2 Øre, der er foreslaaet her, selv om de ikke er afgørende, dog vil være nok til, at Cigarfabrikationen her i Landet vil svinde ind til et Minimum, det vil sige, at man med Forslaget, som det foreligger her, er inde paa at afskaffe et af vort Lands ældste Haandværksfag som et arbejdende Fag. Ogsaa det synes jeg der er Grund til at tage i Betragtning ved den videre Behandling af Forslaget.

Chokoladen har paa samme Maade som Cigaretterne gennem de senere Aar været et meget yndet Beskatningsobjekt, og med den sidst foreslaaede Forhøjelse sætter man Beskatningen op til 40 pCt. af Engrosprisen inklusive Afgiften, det vil altsaa sige, at Skatten bliver 66 pCt. af Engrosprisen. Naar man tager i Betragtning, at der inden for Chokoladeområdet findes udmær-